

Búskaparfrøðingur til Landsbankan

Landsbankin søkir eftir einum búskaparfrøðingi at byrja so skjótt sum til ber.

Arbeidsuppgávur: Gera frágreiðingar á føroyskum, enskum og donskum um búskap og figgjarviðurskipti. Av øðrum uppgávum kunnu nevast, at útbyggja hagtalsskipanir um kreditmarknaðin og gjaldforði í landinum, at gera modell um búskapin, at gera roknskapar- og kreditmetingar um almennar stovnar og myndugleikar.

Forleiki: Búskaparfrøðingur við útbúgving sum cand.polit., cand.oecon, cand.merc ella líknandi.

Løn: Eftir avtalu við stoði í sáttmálanum millum Føroya Landsstýri og Búskapar- og Løgfrøðingafelag Føroya.

Upplýsingar og tíðarfreist: Arbeidd er bytt í ábyrgdarøki, men tá stovnurin er lital við stórum uppgávum, verður nógur arbeiði gjørt í felag, eins og tað er skiftandi.

Umsøjarar eru vælkomnir at venda sær til Sigurd Poulsen, landsbankastjóra, um fleiri upplýsingar. Tlf. 18305. Umsøjarar, ið fáa prógv í summar, kunnu eisini koma upp á tal.

Umsóknir verða viðgjordar í trúnaði, og skulu saman við neyðugum upplýsingum um útbúgving og størv higartil verða frammi seinast 1. april 1997 og sendast til:

LANDSBANKA FØROYA
Postrúm 229
FR-110 Tórshavn

Landsbankin er bankasamband landskassans. Hann umsitur gjaldforði og stendur fyri lantøku landsstýrisins og samstarvar við aðrar myndugleikar og almennar stovnar.

Somuleiðis skal landsbankin medvirka til at skapa trygg figgjarviðurskipti í landinum. Bankin skal tí halda seg kunnaðan um figgjarmarknaðarviðurskipti og samstarva við figgjarstovnar og landsstýrið um hesi viðurskipti.

Lýsingar av búskapinum eru týðandi liður í hesum uppgávum.

**Frá MASKINMEISTARA-
FELAGNUM**

Ársaðalfundurin
verður á

HOTEL HAFNIA
leygardagin 15. mars 1997, kl. 14.00

Dagsskrá sambært lógum felagsins

Nevndin

Lesarabrøv

Kanningin av virkseminum hjá NATO

Enn einaferð sær tað út til, at føroyski viljin skal skúgvast til síðis av donsku stjórni og undirgravandi kreftum í Føroyum. Fyrst var tað búskaparráðið, sum danskarar (og ávisir føroyingar) meina hoyrir undir Det Rådgivende Udvalg hjá statsministerinum, og nú kanningin av virkseminum hjá NATO í Føroyum. NATO kom jú til Føroya móti fólksins vilja.

Hvat er tað, sum bagir donum. At hugsa sær at eitt framkomlið (demokratiskt) land sum Danmark, ikki torir at loyva føroyingum at seta sína egnu kanning í verk, um nakað skeivt er gjørt í Føroyum við møguligum loyvi úr Danmark er alt annað enn demokratiskt; men kann vera at teir hava eitt sindur ringa samvitsku eftir at tað er framkomlið, hvussu at varð borið í Thule í Grønlandi. Tað tykist sum um fjáttur nú er komin á teir, og møguleikin fyri at koma í ringt ljós aðrastaðni í heiminum er til staðar, og tíverri er tað so, at hetta er ikki óhugsandi.

Lika so væl sum búskaparráðið eigur at verða óheft av donskum áhugamálum,

tey eru ikki altíð føroysk áhugamál, eigur ein kanningarnevnd eisini at verða óheft. Um hetta ikki verður so, fer eingin at hava álit á kanningini, og er henda sostatt burturspilt og virðisleys, tí álitid á donskum politikarum er sera vánaligt her á landi.

Tá ið NATO kom til landið, var tað sokallaða kalda kriggið millum vesturheimin/USA og Russland, og teir sameindu mettu at tað var av alstórum týðningi at hava eftirlit við Norðuratlantini. Tí var tað eisini sera týðandi, at útgerð teirra bleiv uppsett í Føroyum, hvat enn føroyingar so hildu. At danir, kanska undir trýsti frá USA, hava verið við til at skúga viljan hjá okkum til viks er lítið at ivast í, tí at um Føroyar ikki blivu brúktar í Early Warning skipanini, er ívasamt um hon yvirhøvur lat seg gera við tatiðar teknisku møguleikum, uttan so at amerikanarar høvdu ein serútgjörðan skipaflota liggjandi við Føroyar, og tað hevði verið teimum sera kostnaðarmikið.

Spyrjast kann, hví danska uttanríkisráðið nú hevur

finigið áhuga í júst hesum málinum? Tað er ikki so langt síðani at áhugin fyri hesum kom fram, og tíðarplanurin hjá einum uttanríksmálaráðherra er strammur, so óiva er okkurt annað hjá honum skúga til viks av hesum. Kann tað vera tí at teir vita at eitt ella annað kann koma fram, sum ikki er serliga hugaligt hjá teimum at greiða føroyingum frá? Um tað bert var talan um eina søguliga kanning, høvdu teir so avgjört ikki vist málinum nakran sum helst áhuga, og tí fær hetta meg at hugsa at nakað annað liggur aftanfyrri.

At lögmaður og danski uttanríksmálaráðharrin, sum er í Føroyum í løtuni, longu tykja at hava sett eina kanningarnevnd, visir bert hvussu stóran politisk- an týðning uttanríkisráðið heldur, at málið hevur, og at her skal berast skjótt at, soleiðis at kanningin verður undirgravað beinanvegin og vit bert fáa tað fram í ljósið sum hóar teimum. Vit vita av royndum hvussu kanningarnar viðvíkjandi føroyskum viðurskiptum virka.

Áhugin fyri hvat danir hava spart ella forvunið av

peningi við at geva NATO loyvi til at verða her á landi hevur kanska ikki tann stóra áhuga; men ein ting er so heilt vist, og tað er, at tað er ikki heilt einki; tó so, lat tey sum hava áhuga og evni til hetta kanna tað (kanska danska figgjarmálaráðið).

Oftani taka politikarnir soleiðis til, «at nú skal hyggjast frameftir, og lata tað gamla fara». Hetta minnir meg á, hvat bleiv gjørt við ross, ið vóru nakað órólig, tey fingi «skýklaffar» fyri eyguni. Um meiningin við hesi kanningini er at geva føroyingum «skýklaffar» uppá, soleiðis at vit verða lættari at hava við í gera, kann henda at hesir hugu harrar taka feil. Eingin lærir av at hyggja frameftir. Læran finnst í at hyggja aftureftir og brúka tann lærdóm in í skoðanini frameftir.

At enda er iðert at vóna at okkara politikarar hava dirvi til at taka upp málið viðvíkjandi framtíðarstöðu okkara mótevnis. Danska ríkinum.

Páll Dam
340 Kvívík

Eitt sindur meir um Marjunarbinding

Í sosialinum 22. febr. 1997 greiðir Maria Hansen frá um Marjunarbinding.

Har verður millum annað tikið soleiðis til: Hvat henda Marjun var, sum bindingin er uppkallað eftir, veit Maria ikki.

Henda Marjun var ættað úr Hvalvík. Hon kom til Gjár at tæna í Horni. Skjótt runnu ástir saman við Jóan Petur Klein í Sjúrdarstovu, og blivu tey trúlovað. Hann var føddur í 1856. Tey vóru komin til giftingar, men tá

gjordist Jóan Petur sjúkur av tuberkulm, hann fór til Havnar at fáa sær heilsuót, men kom aftur sum lík. Ikki var hann meir enn 22 ára gamal, tá hann doyði. Tá ið teir komu norður við boruni og dagaðu undan á Eiðis-skardið sigst, at songurin skuldi hoyrast týðuliga oman til Funnings. Ein av syngjarunum var úr Horni. Hann var tiltikin fyri at hava sterkt og vakurt mál.

Marjun giftist seinna til Kvívíkar. Hon var móðir at tí kenda rokkskiparanum Jóan Peturi í Kvívík, sum var uppkallaður eftir Jóan Peturi í Sjúrdarstovu við Gjógv. Hann búsettist á Sandi.

Tá ið Jóan Petur í Sjúrdarstovu fór sjúkur til Havnar, gav hann Marjuni urið hjá sær. Mer er sagt, at urið er til enn heimi á Sandi.

Við Gjógv vóru fleiri, sum dugdu hesa binding, men nú munnu tey vera fá. Tá eg var ung, bant eg pápa eitt turriklaði við hesari

bindingini. Okkurt gamalt plagg, sum er bundið soleiðis, er í bygdini.

Ikki langt aðrenn mamma doyði, bant hon sær eitt turriklaði við Marjunarbinding.

Tað er gott Mia, at tú lærir onnur hesa vøkru binding, so at hon ikki verður gloymd.

Heilsan

Dinnafía

Lat vera við at seta eld á

Hetta er ein áheitan á Ingeborg Vinther.

Lat vera við at seta eld á, tí tí tú hevur ikki roynst væl sum formaður í FA, afturimóti Karl Johansen, formanninum í HA.

Limirnir í HA fáa eyka pensión afturat fólkapensiónini, nógva fáa tinar limir?

Við øll tey, sum nú tingast, og fara at tingast um løn, vil eg siga: latið vera við at hækka lønina, fáa

heldur skattin. Tað er loysnin, tí ein lønarhækking verður tikin aftur við hægri prísum.

Nær fer FA, sum eigur fleiri milliónir á bók, at seta nakað arbeiði í gongd?

Sjálfur eri eg farin frá við ongari eftirløn frá FA afturimóti teimum limum í HA, sum fara frá.

Vónbrotin arbeiðsmaður

Fáa vit somu fleingju aftur?

Fyri stuttum fekk hvørt húsarhald litfagra faldara frá SEV við góðum ráðum um, hvussu vit kunnu spara streym.

Hetta er ikki fyrstu ferð, SEV roynir seg við spari-ráðum.

Fyri nøkrum árum fóru teir heilt upp í loft við teirri

tiltiknu „buggeli buggeli buggeli buggeli“ herferðini, sum skuldi fáa okkum at spara streym, og harvið pening.

Tá tóku føroyingar dyggiliga undir við SEV, so dyggiliga, at SEV kom í penganeyð, tí ov lítil streymur varð brúktur og ov

lítið tiskil kom í kassan.

Takkarlønin, vit tá fingi fyri at fylgja spari-ráðunum, var, at streymprísurin var hækkaður nokk so fitt fyri at bjarga búskapinum hjá SEV.

Tá fingi vit koyrilin so fast í r....., at tað sveið ikki fastari um so bæði pipar og

salt varð stroytt í afturat.

Sig mær: Hava vit nakra trygd fyri, at vit ikki fáa koyrilin einaferð afturat, um vit aftur hesuferð fara at fylgja spari-ráðum SEV?

Ein ið heldur seg rinda ivaleyst fyri streym